

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — NB, AB κατά Secretary of State for the Home Department

(Υπόθεση C-349/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Κοινή πολιτική στον τομέα του ασύλου και της μετανάστευσης – Απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας – Οδηγία 2004/83/EK – Άρθρο 12 – Αποκλεισμός από το καθεστώς πρόσφυγα – Ανιθαγενής παλαιστινιακής καταγωγής εγγεγραμμένος στην Υπηρεσία Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών (για τους Παλαιστίνιους Πρόσφυγες στην Εγγύς Ανατολή) (UNRWA) – Προϋποθέσεις για την αυτοδίκαιη υπαγωγή στις ευεργετικές διατάξεις της οδηγίας 2004/83/EK – Παύση της προστασίας ή συνδρομής της UNRWA]

(2022/C 171/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

NB, AB

κατά

Secretary of State for the Home Department

παρισταμένου του: United Nations High Commissioner for Refugees (UK)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, έχει την έννοια ότι, προκειμένου να κριθεί αν η προστασία ή η συνδρομή της Υπηρεσίας Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών (για τους Παλαιστίνιους Πρόσφυγες στην Εγγύς Ανατολή) (UNRWA) έχει παύσει, οπότε ένα πρόσωπο μπορεί να ζητήσει να υπαχθεί αυτοδικαίως στο «καθεστώς πρόσφυγα» κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, στο πλαίσιο εξατομικευμένης εκτίμησης, οι συναφείς περιστάσεις ως αυτές έχουν όχι μόνον κατά το χρονικό σημείο της αναχώρησης του εν λόγω προσώπου από τη ζώνη επιχειρήσεων της UNRWA, αλλά και κατά το χρονικό σημείο κατά το οποίο οι αρμόδιες αρχές εξετάζουν αίτηση για τη χορήγηση του καθεστώτος του πρόσφυγα ή οι αρμόδιες δικαστικές αρχές αποφαινόμενες επί προσφυγής κατά αποφάσεως περί αρνήσεως χορήγησης του καθεστώτος αυτού.
- 2) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2004/83 έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο της ανάλυσεως σχετικά με το αν η προστασία ή η συνδρομή της Υπηρεσίας Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών (για τους Παλαιστίνιους Πρόσφυγες στην Εγγύς Ανατολή) (UNRWA) έχει παύσει, οπότε μπορεί ένα πρόσωπο να ζητήσει να υπαχθεί αυτοδικαίως στο «καθεστώς πρόσφυγα» κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, εάν ο ενδιαφερόμενος αποδεικνύει ότι υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει τη ζώνη επιχειρήσεων της UNRWA για λόγους οι οποίοι εκφεύγουν του ελέγχου του και είναι ανεξάρτητοι από τη βούλησή του, εναπόκειται στο κράτος μέλος να αποδείξει ότι το εν λόγω πρόσωπο είναι πλέον σε θέση να επιστρέψει στην περιοχή αυτή και να τύχει της εν λόγω προστασίας ή συνδρομής.
- 3) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2004/83 έχει την έννοια ότι, προκειμένου να κριθεί αν η προστασία ή η συνδρομή της Υπηρεσίας Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών (για τους Παλαιστίνιους Πρόσφυγες στην Εγγύς Ανατολή) (UNRWA) έχει παύσει, κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, οπότε ο αιτών διεθνή προστασία υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει τη ζώνη επιχειρήσεων του οργανισμού αυτού, δεν είναι αναγκαίο να αποδειχθεί η εκ προθέσεως πρόκληση βλάβης ή αποστέρηση της συνδρομής από το εν λόγω αιτούντα, διά πράξεων ή παραλείψεων, εκ μέρους της UNRWA ή εκ μέρους του κράτους στο έδαφος του οποίου αυτή δραστηριοποιείται. Για τους σκοπούς της διατάξεως αυτής, αρκεί να αποδειχθεί ότι η συνδρομή ή προστασία της UNRWA είχε πράγματι παύσει για οποιονδήποτε λόγο, με συνέπεια ο εν λόγω οργανισμός να μην είναι πλέον σε θέση, για λόγους αντικειμενικούς ή συνδεόμενους με την ατομική κατάσταση του αιτούντος διεθνή προστασία, να του εξασφαλίσει τις συνθήκες διαβίωσης που συνάδουν προς την αποστολή με την οποία είναι επιφορτισμένος.

- 4) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2004/83, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, Δ, της Σύμβασης περί του καθεστώτος των προσφύγων, που υπογράφηκε στη Γενεύη στις 28 Ιουλίου 1951, έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο της αξιολογήσεως των προϋποθέσεων που απαιτούνται προκειμένου να εξακριβωθεί αν έχει υπάρξει παύση της προστασίας ή συνδρομής της Υπηρεσίας Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών (για τους Παλαιστίνιους Πρόσφυγες στην Εγγύς Ανατολή) (UNRWA), οπότε ένα πρόσωπο μπορεί να ζητήσει να υπαχθεί αυτοδικαίως στο «καθεστώς πρόσφυγα», κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως της οδηγίας 2004/83, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η συνδρομή η οποία παρέχεται στο εν λόγω πρόσωπο από φορείς της κοινωνίας των πολιτών, όπως είναι οι μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ), υπό την προϋπόθεση ότι η UNRWA διατηρεί με αυτούς επίσημη σχέση συνεργασίας, χαρακτηριζόμενη από σταθερότητα, στο πλαίσιο της οποίας φορείς αυτοί συνδράμουν την UNRWA στην εκπλήρωση των καθηκόντων της.

(¹) EE C 62 της 22.2.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του Juzgado Contencioso Administrativo nº 1 de Pontevedra (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — UN κατά Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

(Υπόθεση C-409/20) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Οδηγία 2008/115/EK – Κοινói κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών – Άρθρο 6, παράγραφος 1, και άρθρο 8, παράγραφος 1 – Εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει, σε περίπτωση παράνομης διαμονής, την επιβολή προστίμου συνοδευόμενου από την υποχρέωση αναχωρήσεως από την επικράτεια – Δυνατότητα νομιμοποιήσεως της διαμονής εντός τασσόμενης προς τούτο προθεσμίας – Άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2 – Προθεσμία οικειοθελούς αναχωρήσεως)

(2022/C 171/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso Administrativo nº 1 de Pontevedra

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

UN

κατά

Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

Διατακτικό

Η οδηγία 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, ιδίως δε το άρθρο της 6, παράγραφος 1, και το άρθρο της 8, παράγραφος 1, ερμηνευόμενα σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 4, και το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία τιμωρεί την παράνομη διαμονή υπηκόου τρίτης χώρας στο έδαφος του κράτους μέλους αυτού, εφόσον δεν συντρέχουν επιβαρυντικές περιστάσεις, αρχικώς, με την επιβολή προστίμου συνοδευόμενου από την υποχρέωση αναχωρήσεως από το έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους εντός τασσόμενης προς τούτο προθεσμίας, εκτός εάν, πριν από την παρέλευση της προθεσμίας, η διαμονή του υπηκόου αυτού νομιμοποιηθεί, και, εν συνεχεία, σε περίπτωση μη νομιμοποιήσεως της διαμονής του εν λόγω υπηκόου, με απόφαση που διατάσσει την αναγκαστική απομάκρυνσή του, υπό την προϋπόθεση ότι η ως άνω προθεσμία καθορίζεται σύμφωνα προς τις απαιτήσεις του άρθρου 7, παράγραφοι 1 και 2, της εν λόγω οδηγίας.

(¹) EE C 53 της 15.2.2021.